CZASOPISMO. Cena 20 groszy

Rok VII. Warszawa, maj 1930 r. Nr. 9 (71)

GŁOS REZERWY

dawniej „Głos oficera rezerwy“ i „Głos oficera, podoficera i szeregowca rezerwy“

poświęcony zespoleniu ideowemu oficerów, podoficerów i szeregowców rezerwy na gruncie ich przynależności do wojska polskiego i dokształcaniu wojskowemu pod redakcją kpt. rez. STEFANA KRZACZYNSKIEGO.

Stowarzyszenie Rezerwistów i Byłych Wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej — Komenda Główna

Dział urzędowy

Rozkaz Nr. 4

Komendanta Głównego Stowarzyszenia Rezerwistów i byłych Wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, dn. 15 października 1929 r.

§ 1.

Mianuję:

p. o. komendantami okręgowymi:

przy O. K. I. por. rez. Władysława Świąteckiego, zwalniając go jednocześnie od obowiązków mego adjutanta:

p. o. komendantami obwodowymi:

przy 9 p. p. Leg. w Zamościu mjr. rez. Wilhelma Lipskiego,

przy 15 p. p. w Dęblinie ppor. rez. Władysława Kabacińskiego,

przy 23 p. p. we Włodzimierzu por. rez. Stanisława Strójwąsa,

przy 63 p. p. w Bydgoszczy kpt. rez. dr. Kazimierza Matuszewskiego,

przy 82 p. p. w Brześciu n/Bugiem kpt rez. Romana Horoszkiewicza,

przy 85 p. p. w Nowowilejce ppor. rez. Feliksa Rynkiewicza;

p. o. komendantami powiatowymi:

na powiat Bielsk Podlaski ppor. rez. Galińskiego Teofila,

na powiat Błonie ppor. rez. Ressau-Rousseau Napoleona,

na powiat Bohorodczany por. rez. Żółkiewicza Edwarda,

na powiat Buczacz kpt. rez. Smerekę Stanisława,

na powiat Chojnice dr. kpt. rez. Halskiego Eugenjusza,

na powiat Częstochowę por. rez. Morata Cezarego,

na powiat Dolinę por. rez. Zawistowskiego Albina,

na powiat Drohiczyn kpt. rez. Rawickiego Stefana Walentego,

na powiat Hrubieszów kpt. rez. Słańczykiewicza Bolesława,

na powiat Kartuzy ppor. rez. Żardeckiego Bolesława

na powiat Kępno por. rez. Laurentowskiego Stefana,

na powiat Konin ppor. rez. Wieczorka Wacława Józefa,

na powiat Kosów Stanisławowski por. rez. Ochońskiego Władysława,

na powiat Lubartów por. rez. Sarania Józefa,

na powiat Łask por. rez. Obrębskiego Władysława,

na powiat Łowicz ppor. rez. Stencelka Franciszka,

na powiat Maków Mazowiecki kpt. rez. dr. Jaglońskiego Józefa,

na powiat Myślenice pdch. rez. Bałuka Stefana,

na powiat Nowy Sącz por. rez. Adamczyka Władysława,

na powiat Oszmianę ppor. rez. Szczerbickiego Edwarda Władysława,

na powiat Radom inż. por. rez. Świdzińskiego Józefa,

na powiat Radzymin ppor. rez. Sławińskiego Saturnina,

na powiat Rawa Mazowiecka ppor. rez. Wrześniaka Wacława,

na powiat Ropczyce ppor. rez. Bulandę Jana,

na powiat Sandomierz por. rez. Bienia Jana,

na powiat Sępólno por. rez. Gracza Alfonsa,

na powiat Sieradz ppor. rez. Jakóbskiego Ludwika,

na powiat Skałat ppor. rez. Sobieskiego Józefa,

na powiat Skierniewice ppor. rez. Krycha Edwarda,

na powiat Szamotuły ppor. rez. Potykę Konrada,

na powiat Śrem ppor. rez. Kuśnierkiewicza Ludwika,

na powiat Tarnobrzeg por. rez. Eichlera Rudolfa,

na powiat Turka n/Stryjem por. rez. Schachtera Zygmunta,

na powiat Wągrowiec por. rez. Skibińskiego Teofila,

na powiat Wieliczkę por. rez. Mazura Władysława,

na powiat Włodawę por. rez. Szulborskiego Kazimierza,

na powiat Włoszczowę por. rez. Mijalę Józefa

na powiat Wyrzysk por. rez. Lisowskiego Bronisława,

na pow. Zawiercie ppor. rez. Piątkowskiego Edwarda,

na powiat Zbaraż mjr. rez. Wieniawę-Długoszewskiego Zygmunta,

na powiat Zdołbunów por. rez. Puławskiego Stanisława;

moim osobistym adjutantem ppor. rez. Janusza Dykasa.

§ 2.

Wszelkie dotychczasowe nominacje na komendantów naszego Stowarzyszenia, nieobjęte moimi rozkazami, unieważniam.

Członkowie Stowarzyszenia pracujący w oddziałach ćwiczących na stanowiskach dowódców i komendantów zgłoszą się do Komendy Głównej w terminie do dnia 25 b. m. celem ewentualnego zatwierdzenia ich na tych stanowiskach.

§ 3.

Uprawnionymi do wydawania rozkazów do podległych sobie oddziałów są komendanci okręgowi, obwodowi i powiatowi, oraz dowódcy pułków, batalionów (dywizjonów) i kompanij (szwadronów i bateryj). Odpisy tych rozkazów należy przesyłać Komendzie Głównej Stowarzyszenia.

§ 4.

Wszelką korespodencję i raporty wzwyż oddziały i komendanci wysyłać winni drogą służbową. Korespondencje i raporty te winny być załatwiane z 2 odpisami. — jeden odsyła się do Komendy Głównej, drugi odpis zatrzymuje się w aktach u siebie.

Tym sposobem Komenda Główna będzie w posiadaniu odpisów wszelkiej korespondencji i raportów wszystkich oddziałów Stowarzyszenia.

§ 5.

Raporty terminowe za pierwszą i drugą połowę każdego miesiąca, według załączonego wzoru, przedkładać będą:

Dowódcy wszystkich oddziałów terenu powiatu swojemu komendantowi powiatowemu w dniach 1-ym i 16-ym;

komendanci powiatowi swym komendantom obwodowym w dniach 4-ym i 19-tym;

komendanci obwodowi swym komendantom okręgowym w dniach 7-ym i 22-im, a

komendanci okręgowi komendantowi głównemu w dniach 10-ym i 25-ym każdego miesiąca.

Odpisy tych raportów należy przesyłać do Komendy Głównej.

§ 6.

Z dniem 1 b. m. Zarząd Główny i Komenda Główna przeniesione zostały na ul. Chmielną nr. 29 m. 5, front, III piętro, tel. 225-25. Godziny pracy 9—19, w soboty 9—15, prócz niedziel i świąt.

Komendant Główny:

Marjan Zyndram Kościałkowski, major i poseł.

Rozkaz Nr. 7

Warszawa, dn. 24 grudnia 1929 r.

§ 1.

Podaję do wiadomości i wykonania przez oddziały Stowarzyszenia wyjątki z uchwał Walnego Zjazdu Delegatów, który obradował w Warszawie w dniu 1 b. m., dotyczące Komendy Głównej Stowarzyszenia: Uchwały te brzmią:

„§ ... Komenda Główna:

1) Prezes Zarządu Głównego jest jednocześnie Komendantem Głównym Stowarzyszenia. Pełnienie obowiązków Komendanta Głównego może Prezes Zarządu Głównego powierzyć jednemu z członków Zarządu Głównego.

2) Sztab Komendy Głównej mianuje Komendant Główny.

3) Komendantów okręgowych mianuje Komendant Główny na wniosek Zarządu Okręgowego z pośród trzech kandydatów przedstawionych przez Zarząd Okręgowy. W okręgach, w których Zarządy Okręgowe nie są ukonstytuowane komendantów okręgowych mianuje Komendant Główny.

4) Komendantów obwodowych i powiatowych, oraz dowódców pułków, bataljonów (dywizjonów), kompanij (szwadronów — bateryj) i plutonów mianuje Komendant Główny na wniosek komendantów okręgowych.

5) Komendanci okręgowi, obwodowi i powiatowi, oraz dowódcy pułków, bataljonów (dywizjonów), kompanij (szwadronów — bateryj) i plutonów wchodzą automatycznie w skład równorzędnych zarządów terytorjalnych jako ciała doradcze bez prawa głosu.

§... Kompetencje Komendy Głównej.

Do kompetencji Komendy Głównej należą:

1) wszystkie sprawy związane z pogotowiem wojennem, przysposobieniem wojskowem i wychowaniem fizycznem,

2) mianowanie i odwoływanie komendantów, dowódców oddziałów i ich zastępców.

3) wydawanie rozkazów, kontrolowanie ich wypełniania, zarządzanie ćwiczeń, czynienie przeglądów oddziałów i t. p.

do **§ 14** dodaje się na początku nowe zdanie tej treści:

Walny Zjazd Delegatów wybiera prezesa Zarządu Głównego na przeciąg lat trzech".

§ 2.

W wykonaniu uchwały Walnego Zjazdu Delegatów powołującej mnie na stanowisko prezesa Zarządu Głównego na przeciąg lat trzech, obejmuję obowiązki Komendanta Głównego Stowarzyszenia również na przeciąg lat trzech.

§ 3.

Na mocy przysługujących mi praw powołuję do Sztabu Komendy Głównej członków Stowarzyszenia, pp.:

ppłk. rez. dr. Garbusińskiego Tadeusza, członka Zarządu Głównego i zastępcę dyrektora Banku Gospodarstwa Krajowego na stanowisko mego zastępcy i

kpt. rez. Krzaczyńskiego Stefana, członka Zarządu Głównego, sekretarza generalnego i redaktora i wydawcę „Głosu Rezerwy" na stanowisko Szefa Sztabu Komendy Głównej, wobec czego traci swą moc obowiązującą § 1 rozkazu Nr. 1 z dnia 24 kwietnia r. b.

§ 4.

Witam Pierwszy Pułk Piechoty Stowarzyszenia, zorganizowany w m-cu sierpniu r. b. na terenie Państwowej Fabryki Broni w Radomiu przez komendanta powiatowego por. rez. inżyniera Józefa Świdzińskiego.

W imieniu służby dziękuję za trudy por. Świdzińskiemu i zatwierdzam go na stanowisku dowódcy tego pułku.

§ 5.

Mianuję:

p. o. komendantów okręgowych:

przy O. K. IV. Łódź por. rez. Piątkowskiego Hipolita Ludwika,

przy O. K. V. Kraków em. mjr. Nodzeńskiego Romualda Kazimierza;

p. o. komendantów obwodowych:

przy 17 p. p. w Rzeszowie ppor. rez. Szpunara Marjana,

przy 22 p. p. w Siedlcach por. rez. Piotrowskiego Wacława,

przy 35 p. p. w Bielsku Podlas. kpt. rez. Drożańskiego Józefa starostę,

przy 52 p. p. w Złoczowie kpt. rez. Byrę Jana profesora,

przy 81 p. p. w Grodnie por. rez. Szurpę Jana,

przy 83 p. p. w Kobryniu ppor. rez. Domańskiego Szymona Konrada;

p. o. komendantów powiatowych:

na powiat Brody por. rez. dr. Woycikiewicza Stanisława,

na powiat Drohobycz por. rez. dr. Zająca Kazimierza,

na powiat Jaworów kpt. rez. Chera Ferdynanda, inżyniera,

na powiat Kołomyja ppor. rez. Kuśnierza Bronisława,

na powiat Końskie kpt. rez. Babkę Włodzimierza,

na powiat Kościan ppor. rez. Kowalczyka Bolesława,

na powiat Kozienice por. rez. Podhorodeńskiego M. B., starostę,

na powiat Mielec ppor. rez. Pisulę Stanisława,

na powiat Morski kpt. rez. Ostoję-Ordyńca Leona Marjana,

na powiat Nieszawę por. rez. Aperlińskiego Kazimierza,

na powiat Opatów rtm. rez. Dybowskiego Władysława,

na powiat Postawy ppor. rez. Niemczynowicza Andrzeja,

na powiat Słupcę ppor. rez. Bajkowskiego Józefa,

na powiat Sokal ppor. rez. Ciesielskiego Bolesława.

na powiat Stolin por. rez. Freudenbergera Stefana,

na powiat Wilejkę ppor. rez. Zalipkę Andrzeja,

na powiat Włocławek ppor. rez. Prądzyńskiego Jerzego,

na powiat Wysokie Maz. por. rez. Jańczyka Stanisława;

p. o. dowódców kompanij:

w Ostrowcu, ppor. rez. Wierzyńskiego Józefa;

adjutantami:

powiatowej komendy w Zdołbunowie, pchr. rez .Jędrzejewskiego Kajetana.

§ 8.

Wydatki komendantów, związane z piastowaniem przez nich stanowiskami, pokrywają odnośne zarządy, jednak po uprzedniem wspólnem porozumieniu się.

§ 9.

Dziękuję najserdeczniej tym wszystkim kierownikom okręgowych urzędów p. w. i w. f., oraz obowodowym i powiatowym komendantom p. w. (oficerom zawodowym), którzy nadesłali mi listy zawiadamiające o organizowaniu przez nich miejscowych oddziałów naszego Stowarzyszenia, oraz przedstawiających mi kandydatów z pośród oficerów rezerwy na stanowiska komendantów Stowarzyszenia.

Miło mi jest na tem miejscu stwierdzić, że większość komendantów (oficerów zawodowych) gorąco i serdecznie przejęła się organizacją naszego Stowarzyszenia, celem którego jest przeszkolenie w wolnym od zawodowych zajęć czasie miljonów rezerwistów, a więc wielka obywatelska praca nad wzmocnieniem obrony naszej Ojczyzny.

§ 11.

Na dzień 26 stycznia 1930 r. zwołuję do Warszawy odprawę komendantów okręgowych, obwodowych i powiatowych, oraz dowódców oddziałów. O nazwie lokalu i godzinie odprawy zawiadomię dodatkowo.

Celem odprawy jest:

1) zebranie sprawozdań z dotychczasowej pracy, które składać będą komendanci okręgowi, względnie komendanci obwodowi i dowódcy pułków,

2) wydanie przezemnie wytycznych dalszej pracy.

W wypadkach, gdzie niema jeszcze komendantów okręgowych i obwodowych, sprawozdania będą składać komendanci powiatowi.

Porządek składania sprawozdań będzie ogłoszony przed odprawą.

§ 12.

Rozkazy N-ry 5 i 6 dotyczyły jedynie stolicy i dlatego nie były wysłane do ddziałów prowincjonalnych.

§ 13.

Z okazji uroczystych świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku składam wszystkim komendantom, dowódcom i oddziałom najserdeczniejsze życzenia „Szczęść nam Boże w naszej pracy".

Komendant Główny:

Marjan Zyndram-Kościałkowski,

major i poseł.

Z życia Stowarzyszenia

1 pułk piechoty w Radomiu

(Dokończenie).

§ 6. Legitymacje. Żądam, aby wszyscy rezerwiści zorganizowani w pułku posiadali legitymacje Stowarzyszenia, oraz uregulowali składki miesięczne. Rezerwista udający się gdziekolwiek w umundurowaniu winien mieć ze sobą legitymację.

§ 7. Zachowanie się rezerwistów. Zwracam uwagę na zachowanie się członków Stowarzyszenia jak na terenie fabryki, tak i poza fabryką, które winno być wzorowem. Stanowczo zabraniam umundurowanym członkom Stowarzyszenia uczęszczania do knajp i lokali podejrzanych, oraz pokazywania się w stanie nietrzeźwym.

Apeluję do wszystkich, by zwracali uwagę na zachowanie się kolegów (rezerwistów) w mieście. Zauważone przekroczenia winny być mi meldowane.

§ 8. Umundurowanie. O ile członek Stowarzyszenia wychodzi na ulicę w umundurowaniu, winien z godnością nosić swój mundur, przy spotkaniu oficerów salutować. Zabraniam noszenia części umundurowania mieszanego z cywilnem, jak to spodnie cywilne, a mundur rezerwy, lub odwrotnie, albo też chodzenia bez pasa, z rozpiętym mundurem lub kołnierzem i t. p.

Noszenie pasów koalicyjnych jest dozwolone tylko oficerom i członkom zarządu. Zabraniam używania munduru do pracy w fabryce, ponieważ się prędko niszczy.

Uprzedzam, że niestosowanie się do powyższego pociągnie cofnięcie zapomogi oraz spowoduje spłatę pożyczki na umundurowanie jednorazowe, a nie na raty. Zabraniam również wyjmowania z czapki sprężyny, bez której czapka defasonuje się i traci swój wygląd.

§ 9. Niestawianie się na zbiórki. Rezerwista, który nie stawi się na zbiórkę trzykrotnie bez usprawiedliwienia, zostanie usunięty ze Stowarzyszenia. Każdy, który nie będzie mógł stanąć do zbiórki winien przedtem zameldować swemu dowódcy kompanji, a ten dow. pułku.

§ 10. Straż ogniowa. Wzywam chętnych rezerwistów do wzięcia udziału w fabrycznej straży pożarnej ochotniczej; zapisy przyjmuje się w kancelarji Straży Bezpieczeństwa.

§ 11. Kurs ratowniczy przeciwgazowy. W połowie września rozpoczyna się kurs dla podinstruktorów ratownictwa przeciwgazowego. Wykłady będą się odbywały w sali taniej kuchni; o dniu rozpoczęcia kursu będzie specjalne ogłoszenie. Wzywam wszystkich rezerwistów do przesłuchania tego kursu. Zapisy przyjmuje się w Wydziale Gospodarczym u p. Szajewskiego.

§ 12. Godziny przyjęć. Na przyjęcie rezerwistów w sprawach osobistych wyznaczam soboty od godz. 13-ej do 14-ej i środy od godz. 12-ej do 13-ej, przytem każdy członek winien zgłosić się poprzedniego dnia u swego dowódcy baonu i zameldować, iż prosi, bym go przyjął.

Nie dotyczy to d-ców baonów, których przyjmuję od godz. 12-ej do godziny 13-ej w sprawach służbowych bez ograniczenia dnia.

§ 13. Zbiórka. Zarządzam zbiórkę całego pułku uzbrojonego w karabiny, wraz z orkiestrą na dzień 8.IX r. b. przed budynkiem głównym o godz. 8 rano. Po przeczytaniu przed frontem plutonów najgłówniejszych punktów statutu Stowarzyszenia, oraz rozkazów Nr. 1 i Nr. 2 Komendy Głównej Stowarzyszenia Rezerwistów i byłych Wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej i po odczytaniu punktów rozkazu niniejszego od 1-go do 12 włącznie — odbędzie się defilada. Bliższe szczegóły będą podane w następnym rozkazie.

P. O. D-cy Pułku

(—) *J. ŚWIDZIŃSKI*

por. rez.

2 pułk kawalerji we Włodzimierzu

ROZKAZ Nr. 1.

Włodzimierz, dnia 28 marca 1930 r.

Objęcie D-wa. Organizacja. W dniu 18.3 b. r. objąłem p. o. d-cy 2-go pułku kawalerji Stowarzyszenia.

Sformowany w dn. 18.3 b. r. pułk składa się z 4-ch szwadronów i sam. plutonu w pow. Włodzimierskim, z następującym podziałem na grupy i przydziałem rejonów.

Podział terenu na rejony szwadr. Grupa północna z centrem Ochnówka, z miejscowościami Podrudzie, Adamówka, Bielin, Smolarze, Owadno, Werba-Sierakówka, Kohylno — rejon D-wa 1-go szwadronu.

Grupa wschodnia z centrum Ulanówka z miejsc. Wąsowicze, Chobułtowa, Nałęczówek, Behata, Jaworówka, Mikulicze, Orlęta, Berezowicze, Marjawola, Sielec, Gucin i Zygmuntówka—rejon D-wa 2-go szwadronu.

Grupa południowa z centrum Chrynów, Oktawin, Kałusów i Sąsiednie — rejon sam. plutonu.

Grupa zachodnia z centrum Uściług z miejsc. Stęrzażyce, Spaszczyzna, Korczunek, Piatydnie, Chotiaczów, Fundum, Czerników, Brzezina — rejon D-wa 3-go szwadronu.

Grupa dalekiej północy z centrum Przewały, z miejsc. Widut, Stanisławów, Chorostów i inne—rejon D-wa 4-go szwadronu.

Nominacje. Komendant Główny zamianował na p. o. D-ców szwadronów: por. rez. Emanuela Korybut-Rybickiego, por. rez. Marjana Mrugalskiego, ppor. rez. Piotra Brzozowskiego, p. o. D-ców plutonów: ppor. rez. Wacława Paszyca, ppor. rez. Stanisława Lipińskiego, chor. rez. Romana Rajpolda, chor. rez. Leona Wawrzynowicza, chor. rez. Emila Jankowskiego, wachm. sztab. rez. Bronisława Sergelisa, ogniomistrza Józefa Różyckiego i wachm. Adama Załuskiego.

Wyznacz. Dowódc. pododdziałów. Wyznaczam p. o. Z-cy D-cy Pułku rotmistrza w st. sp. Tadeusza Stanowskiego.

Adjutantem pułku — ppor. rez. Wacława Paszyca.

P. o. Dowódcami szwadronów: 1-go ppor. rez. Piotra Brzozowskiego, 2-go ppor. rez. Marjana Mrugalskiego, 4-go por. rez. Emanuela Korybut-Rybickiego, 3-go ppor. rez. Zygmunta Ziółkowskiego. Dowódcami plutonów w 1-szym szwadronie: ppor. rez. Stanisława Lipińskiego, chor. rez. Leona Wawrzynowicza, chor. rez. Emila Jankowskiego, wachm. sztab. rez. Adama Załuskiego; w 2-gim szwadronie: wachm. sztab. rez. Bronisława Sergelisa, ogniom. rez. Józefa Różyckiego, wachm. rez. Sobotkę - Sobotkiewicza Stanisława; w 3-cim szwadronie chor. rez. Romana Rajpolda.

Wyznacz. D-ców plut. sekcji i podofic. służb. D-cy szwadronów wyznaczą dalszych d-ców plutonów, sekcji i podoficerów służb pomocniczych i przedstawią spisy powyższych do zatwierdzenia.

Przyjęcie w poczet pułku. Tylko członkowie Stow. Rezerw. i b. wojskowych R. P. mogą być przyjętymi w poczet pułku, z zasadniczym przydziałem do pododdziału swego rejonu zamieszkania.

Dyscyplina. Każdy członek 2-go Pułku Kawalerji Stow. Rez. i b. wojskowych R. P. podlega w służbie dyscyplinie wojskowej, bez której żadna organizacja a tembardziej oddział wojskowy istnieć nie może.

Prawo i przepis noszenia munduru. Powtarzam rozkaz Nr. 3/29 Komendanta Głównego Stow. Rez. i b. Wojskowych R. P., wydany na podstawie instrukcji M. S. Wojsk. „Umundurowanie Przysposobienia Wojskowego". Mundur „R" ma prawo nosić każdy czynny członek stowarzyszenia rezerwistów i byłych wojskowych podczas ćwiczeń i zajęć. Na noszenie munduru poza ćwiczeniami i zajęciami należy uzyskać każdorazowo zezwolenie dowódcy swego oddziału.

Dowodem stwierdzającym prawo do noszenia munduru „R“ jest legitymacja, wydana przez władze wojskowe (komendy p. w.) Kontrola uprawnień do noszenia munduru „R“ należy do władz bezpieczeństwa (policja państwowa), lokalnych komend wojsk. żandarmerji wojskowej, oraz władz stowarzyszenia.

Mundur „R“ winien być wykonany ściśle według wskazówek zawartych w niniejszym rozkazie, samowolne zmiany, dodatki, upiększenia i t. d. są niedopuszczalne.

Zachow. się nosz. mundur „R“. Mundur „R“ jest oznaką czynnej pracy nad utrwaleniem bezpieczeństwa Państwa, winien być przeto otoczony należytym szacunkiem, przez noszących go, jak i przez wszystkich obywateli. Noszący mundur „R“ winni dbać o jego cześć, przez odpowiednie zachowanie się, żołnierską podstawę i nienaganny wygląd zewnętrzny.

Wykroczenia przeciw obowiązującym przepisom porządku publicznego, popełnione przez osoby noszące mundur „R“ należą do kompetencji władz bezpieczeństwa.

Członków Stowarzyszenia Rezerwistów noszących mundur „R“ obowiązuje oddawanie honorów według przepisów wojskowych:

a) Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej,
b) chorągwiom i sztandarom wojskowym,
c) przy przejściu lub zatrzymaniu się obok mogiły Nieznanego Żołnierza,
d) wszystkim generałom W. P.
e) weteranom Powstań Narodowych (1863),
f) bezpośrednim przełożonym i instruktorom swej jednostki ćwiczebnej.

Oddawanie honorów innym osobom wojskowym i członkom Stowarzyszenia stanowi dobrowolny akt grzeczności, świadczący o łączności ideowej członków Stowarzyszenia Rezerwistów z wojskiem.

Zabrania się członkom noszącym tylko czapkę oddawania honorów wojskowych przez salutowanie.

Uprawn. do wydaw. rozkazów. Raport. D-cy szwadronów i samodz. plutonów uprawnieni są do wydawania rozkazów szwadronowych.

Za pierwszą i drugą połowę każdego miesiąca D-cy oddziałów przedkładać winni raporty terminowe do D-wa pułku w dniach 1-m i 16-m.

Ewidencja. D-cy pododdziałów sporządzą imienne spisy rezerwistów i przedstawią takowe D-wu pułku w terminie dwutygodniowym.

Korespondencja. Wszelkie korespondencje i raporty wzwyż pododdziały sporządzać będą z 2-ma odpisami i wysyłać tylko drogą służbową.

Miejsce zbiórek i odpraw. Naznaczam miejscem zbiórki pułku plac obok koszar Szwadron zapasowy 19 p. ułanów we Włodzimierzu. Miejscem odpraw Osadniczy Dom Ludowy.

D-cy szwadronów wyznaczą miejsca zbiórek i odpraw pododdziałów.

Niestawienie się na zbiórkę. Rezerwista, który nie stawi się na zbiórkę trzykrotnie bez usprawiedliwienia, zostanie usunięty ze Stowarzyszenia.

Ćwiczenia. D-cy szwadronów zarządzą częste zbiórki. Przystąpią do ćwiczeń musztry formalnej pieszej bez broni oraz do powtórzenia regulaminów: służby wew. (przełożeństwo, oddawanie honorów), służby wartowniczej oraz służby polowej, na tę ostatnią polecam położyć specjalny nacisk, przeprowadzając pokazowe ćwiczenia praktyczne.

p. o. Dowódca 2-go Pułku Kawalerji Stowarzyszenia
(—) **Jerzy Postępski**
Mjr. w st. sp. i Kom. Pow. Stowarzyszenia rezerwistów i b. wojskowych

Wielki sukces wytwórczości polskiej

Prawdziwym triumfem przemysłu są wypuszczone rowery marki *„Łucznik“*, które natychmiast po ukazaniu się zdobyły sobie całkowite uznanie i popularność wśród naszych miłośników sportu kolarskiego.

Rowery marki *„Łucznik“* produkcji Państwowych Wytwórni Uzbrojenia Fabryka Broni w Radomiu, trwałością i specjalnem przystosowaniem do naszych dróg przewyższają wszystkie typy rowerów zagranicznych.

Odpowiedzi Redaktora

Zarządy kół prowincjonalnych Stowarzyszenia Rezerwistów, bądź członkowie tychże oddziałów zwracają się do mnie, jako redaktora „Głosu Rezerwy“ i sekretarza generalnego Stowarzyszenia, z szeregiem pytań, próśb, rad i żądań.

Czytelnicy „Głosu Rezerwy“, nawet nie członkowie Stowarzyszenia, również nadsyłają mi listy poruszające sprawy, dotyczących życia rezerwistów.

Ponieważ wiele tych spraw interesować będzie nie tylko osoby sprawy te poruszające, lecz i szerszy ogół naszych członków i prenumeratorów, próbuję dawać zbiorowe odpowiedzi, rady i wyjaśnienia, oraz drukować je w „Głosie Rezerwy“.

Zaczynam więc.

Brak pomocy dla kół

Dziwicie się Koledzy, że Zarząd Główny Stowarzyszenia przy wysyłaniu Wam statutów, deklaracyj i innych druków żąda zapłaty za nie, piszecie, że takie ujęcie sprawy nie daje Wam możności organizowania nowych oddziałów, że sami, mając często niewiele, nie jesteście w stanie pożyczać na te i inne wydatki, związane z organizacją oddziałów Stowarzyszenia.

Dziwicie się, że odmawiamy Wam zapomóg na wynajęcie siedzib dla kół, na urządzenie świetlic, czytelń, bibljotek i t. d., i t. d.

Posłuchajcie, wyjaśnię dlaczego tak jest.

Zarząd Główny naszego wielkiego, bo posiadającego już przeszło 300 punktów organizacyjnych Stowarzyszenia Rezerwistów i byłych Wojskowych, które rozpoczęliśmy organizować przed 5 laty, to jest w styczniu 1926 roku, nie posiada *żadnych źródeł dochodu*, gdyż

1) koła zwlekają z wpłacaniem statutem określonych części swych dochodów i należności za druki;

2) subwencji od Wojska nie otrzymujemy.

Niespodziewaliśmy się narazie większych dochodów od kół, bowiem koła te muszą się borykać z ciągłymi brakami. Wiemy, że znikoma ilość członków płaci normalne 50 groszowe miesięczne składki. Większość członków płaci składki zmniejszone, nawet pięciogroszowe, na co sam Zarząd Główny zezwolił uchwałą z dnia 15 sierpnia 1928 roku, nam bowiem przedewszystkiem *na masach rezerwistów*, pragniemy dotrzeć do nich wszędzie i organizować oddzialne koła na terenie każdej gminy.

Czasy są ciężkie, ludzie nie posiadają zbytecznych pieniędzy, często brakuje im na suchy kawałek chleba. Wolimy więc mieć w kołach po kilkuset lub kilkudziesięciu członków płacących nawet 5 groszy miesięcznie, niż skreślić ich i mieć zaledwie kilkunastu, lecz za to płacących pełną składkę.

Wobec borykań się kół z brakiem gotówki nie naciskamy ich, by odsyłały nasze należności i cierpliwie czekamy na lepsze czasy. Mamy natomiast nadzieję, że nareszcie znajdziemy należyte zainteresowanie się Wojska naszemi sprawami.

Organizacja nasza, która, jako rezerwa, jest dalszym ciągiem Wojska czynnego, której każdy członek *musi* przypominać sobie służbę wojskową i śledzić za ciągle wprowadzanemi w Wojsku ulepszeniami, której władzami nadzorczemi, w myśl § 10 statutu, są Minister Spraw Wojskowych, Dowódcy Korpusów i Dowódcy Pułków, jest inna, niż pozostałe związki byłych wojskowych, które za kilku wyjątkami są zgromadzeniami pamiątkowemi, zgromadzeniami uczestników wojen 1914 i 1920 roku, członkowie, których pod względem wojskowym już się nie doskonalą — Wojsko może więc nimi nie interesować się.

Tymczasem Stowarzyszenie Rezerwistów, posiadające w swych szeregach wszystkie stopnie i szarże, bo od generała aż do szeregowca, stowarzyszenie, które prowadzi normalne ćwiczenia wojskowe, stowarzyszenie ściągające do siebie najmłodszych, a więc najpotrzebniejszych dla Państwa rezerwistów, stowarzyszenie mogące się już pochwalić szeregiem zwartych oddziałów, jak 2 pułki i kilkadziesiąt kompanij i plutonów piechoty, jak kilkanaście szwadronów kawalerji na własnych koniach, stowarzyszenie takie pomoc od Wojska otrzymać powinno i jesteśmy przekonani, że napewno ją otrzyma.

Niepunktualne ukazywanie się pisma.

Wyrażacie swoje niezadowolenie z powodu bardzo nieregularnego ukazywania się „Głosu Rezerwy“. Zapytujecie czy Związek oficerów rezerwy uregulował już swoje dawne należytości.

Otóż czasopismo nasze, jako wydawnictwo samowystarczalne, nie otrzymuje również znikąd zasiłku pieniężnego, wobec czego może wychodzić tylko wtedy, gdy jakieś poważne przedsiębiorstwo, rozumiejące potrzebę poparcia naszych zamierzeń, nadeśle nam większe ogłoszenia. Wówczas uzyskanymi za ogłoszenie pieniędzmi pokrywamy część długu za drukowanie poprzednich numerów pisma, co pozwala nam na wydawanie następnych numerów. Wystrzegamy się większego zadłużenia, nie chcemy bowiem wprowadzać w błąd zakładów graficznych, które udzielały i udzielają nam stałego kredytu wekslowego. Nauczeni jesteśmy przykrem doświadczeniem z okresu z przed 1926 roku, kiedy to, licząc na należności odZOR'u, zabrnęliśmy w zbyt duże zadłużenie w drukarni M. S. Wojsk., której do dnia dzisiejszego dłużni jesteśmy około 2.000 zł. Poszliśmy wówczas tak daleko, gdyż liczyliśmy na wpłaty od ZOR'u, który za otrzymywanie „Głosu Oficera Rezerwy“ dłużny nam jest ponad 2400 zł.

ZOR. pogniewał się wówczas na naszą redakcję za jej znany kierunek polityczny i *ukarał nas odmówieniem zapłaty*. Dziś kierunek polityczny ZOR'u zmienił się zasadniczo i jest taki sam jak i nasz, przypuszczamy więc że obecne władze centralne ZOR'u dług dawny uregulują, co da nam możność wykupienia zaprotestowanych weksli redakcyjnych z drukarni M. S. Wojsk.

O ile położenie materjalne redakcji poprawi się, t. j. jeśli Szanowni Czytelnicy i Zarządy kół zjednywać nam będą nowych prenumeratorów, a przedsiębiorstwa i firmy, doceniające potrzebę zbudowania miljonowego Stowarzyszenia Rezerwistów, które z kolei zapewni im spokojny rozwój, bo w miejscowościach, gdzie będzie założony oddział Stowarzyszenia Rezerwistów, żadne antypaństwowe wpływy nie będą miały miejsca, nadsyłać nam będą swoje ogłoszenia, wówczas „Głos Rezerwy“ wychodzić będzie często i punktualnie.

Stefan Krzaczyński.

PRENUMERATA: za każde pięć numerów z przesyłką pocztową — 1 złoty. OGŁOSZENIA: 1 strona 600 zł., 1/2 strony 330 zł., 1/4 strony 180 zł., 1/8 strony 100 zł., 1/16 strony 55 zł., 1/32 strony 30 zł., adresy 5 złotych wiersz.

Adres redakcji i administracji: Warszawa, ul. Ś-to Krzyża 17 m. 11, druga brama, drugie piętro. Telefon Nr. 168-74 i 225-25. R-k czekowy w P. K. O. Nr. 2680.

Redaktor i wydawca kpt. rez. Stefan Krzaczyński przyjmuje po uprzedniem porozumieniu się telefonicznem.

Administracja czynna w godzinach 10—16 prócz niedziel i świąt. Zakł. Graf. „Polska Zjednoczona“, Warszawa, Nowolipie 2.